

Je měsíc po skonu milého a váženého knížete Karla Schwarzenberga, dnes 10. 12. by oslavil 86. Krátce po oznámení jeho odchodu jsem oslovil protestantského duchovního Romana Hampachera, který si na něm cenní obyčejnost a vznešenost.

V době teplého podzimu 2023.

... Roman Hampacher o Karlu Schwarzenbergovi ...

MS: *Jak budeš vzpomínat na Karla Schwarzenberga?*

RH: Schwarzenberg byl úkaz, protože byl výjimečný, ale v něčem úplně obyčejný.

MS: *Měl „modrou“ krev.*

RH: Tu má víc lidí. On pro mne reprezentoval mix obyčejnosti a vznešenosti. Měl jsem ho rád, třebaže jsem nesouhlasil s každým slovem. Karel Kryl říkal: politikům se nemá věřit, nemají se uctívat, ale kontrolovat.

MS: *Politikem se stal později, a myslím, že služba zemi v jeho činech převažovala.*

RH: Chybět mi nebude v tom smyslu, že bych po něm truchlil, ale na druhou mi bude chybět, jelikož politickému prostoru udával svěžest. Kdyby zemřel Miloš Zeman, nejspíš bych to neřešil.

MS: *Někteří z nás by si asi připili.*

RH: To bych také nedělal. Schwarzenberga mi je líto, ovšem co chceme ve věku 85 let? Pana Karla Schwarzenberga jsem měl rád.

MS: *Ty ses s ním někdy potkal?*

RH: Ne, ovšem jako veřejnou osobu jsem ho přijímal. Bavily mne jeho názory, jeho pohled na svět. Bavilo mne spojení obyčejnosti a vznešenosti v jeho osobnosti, ale i spojení vzdělanosti a selského rozumu. Jeho jazyk mne bavil ...

MS: *Neintelektualizoval, byl prostý, ...*

RH: ... ale evidentně na to měl. Byl intelektuál, ale vyhýbal se tomu.

MS: *Předčil mnohé, ačkoliv o to neusiloval.*

RH: Domnívám se, že když najedeš člověka – šišlavého, obtloustlého i nepříliš pohledného, který sám sebe řešit nemusí a nedělá to ...

MS: *Takový se nám může jevit třeba Henry Kissinger.*

RH: Ten mne nebaví. Najdeš-li človíčka, kvůli kterému jsi ochoten se trochu změnit, je to dobré.

MS: *Ty ses změnil?*

RH: I člověk jako on mne inspiruje k vnitřní změně. To mne baví.

MS: *Byl elegant.*

RH: Ano, ovšem jeho součástí byla i pravdivost.

MS: *Po Havlovi šlo o dalšího významného člověka.*

RH: Souhlasím. Existují jistě i jiní lidé, ale nejsou tak výrazní. Propojíme-li jejich život s kulturou, musíme říci, že šlo o velmi kulturní lidi.

MS: *Pozor, pan Schwarzenberg si zakládal na tom, že byl lesník.*

RH: Je to pro mne přijatelná póza, poněvadž byl vším možným, než jen lesníkem.

MS: *Chtěl tím zdůraznit obyčejnost člověka?*

RH: Asi tak. Sám si zakládám na tom, že nejsem farář, protože jsem jím být nechtěl, ale nakonec jím jsem. Víím, že mi někdo řekne: na co si to hraješ, že nechceš být farář? Není to již póza?

MS: *V jeho životě je zajímavé, že se dvakrát oženil se svou ženou.*

RH: Také moc hezké. To evokuje obrovský životní zlom, posun. Díky těmto skutečnostem je to hmatatelné. Zbyněk Petráček z Lidových novin napsal: sloužil státu, i když si někdy myslel něco jiného. Zároveň netajil, co si myslí a zmínil tam volbu prezidenta, kde se kriticky vyjádřil k Benešovi, jenž by dle současných postupů byl souzen v Den Haagu.